HONNERVOGT (Jacques) le vieux, *graveur et éditeur, né à Cologne*, XVIe *siècle* **(Ec. All.)**.

En 1608 il s'établit à Paris. C'est le père de Jacques le jeune.

HONNERVOGT ou **Honervogt (Jacques) le jeune**, *graveur au burin et éditeur à Paris*, XVIIe *siècle* **(Ec. Fr.)**.

Cet artiste, dont on cite particulièrement des gravures de religion, des portraits et des armoiries, fut l'éditeur d'Isaac Briot, dont il publia la célèbre suite de Costumes, d'après Saint Igny, d'Elie Du Bois et de Léonard Gaultier. Il demeurait rue Saint-Jacques, à l'enseigne de *La Ville de Cologne*. Les Jollain paraissent avoir été ses successeurs.

1/2 L.5

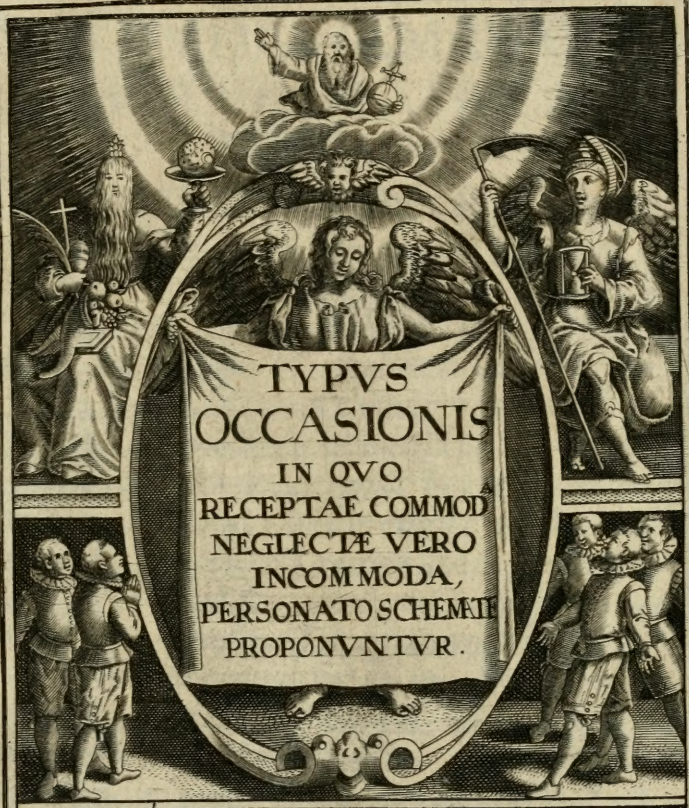

TYPVS OCCASIONIS

IN QVO
RECEPTAE COMMODÆ
NEGLECTÆ VERO
INCOMMODA,
PERSONATO SCHEMATE
PROPONVNTVR.

NON SINE
PRIVILEGIO.

Iac. Honervogt excud.

NON SINE
PRIVILEGIO

AD STVDIOSAM IVVENTVTEM PRÆFATIO AVTORIS

OCCASIONEM tot Poëtarum encomijs celebratam, posteriore capitis sui parte depilam, anteriore verò capillatam, veneranda finxit Antiquitas. Facetè quidem sed nec minus prudenter: ea quippe est naturæ nostræ siue amentia, siue malitia, vt rerum præclarè gerendarum commoditatem nacti facilè eã præteream⁹, nec ita multò post præteritam neglectamque ex animo doleamus: vt ob id meritò Metanoea OCCASIONI comes soleat associari. Vnde ille, serò licet, inclamabat: *O mihi præteritos referat si Iupiter annos!* Et quamuis malũ hoc omne hominum genus fatali quadam procliuitate inuoluat, maximè tamen ad vos, Iuuenes optimi, pertinere arbitratus sum, quorum scilicet mollis adhuc, ac in procliui ætas magnũ vel ad virtutem vel ad vitium momentum habet. Quæ una ratio me perpulit, ut duodecim has ce Icones vobis lubens meritò consecrarem inspiciendasque proponerem. Sint igitur hæ vobis in oculis, manu, mente. Valete.

A. TEMPVS ego, sine quo nihil est quodcũq; creatũ est.
Me sine nec Cœlum, neque Coelo sidera, nec Sol
Aureus irradient: sine me, nec terra, nec æquor,
Et quidquid vasta Mundi compage tenetur,
Exis tant: Sed enim, per me, velut omnia constant;
Omnia sic & vursum per me, reuoluta labascẽt.

B. Illa ego quæ priscis OCCASIO cognita Sectis.
Me quicunque catus non fas fidiuit, amico
Seu vultu acceptam tenuit, mandata capesseus:
Ille sibi, compos voti, decora ãpla parauit.

A. *Macte nouâ grex dote, frui cui munere Diuûm*
Conspectuque datur. Vobis OCCASIO, TEMPVS,
Quodq; fero CÆLO *auxilium, quàm molliter adstat!*
B. *O nos felices, et amica sorte beatos,*
Gratia queîs CÆLO *ceu roscidus adpluit imber!*
A. *Ergo manus proferte alacres quamq; obtulit vltrò*
Prensandam sacra NYMPHA *comâ cõstringite lœti.*
C. *Non sic, ô Iuuenes: deliria vana facessant.*
D. *Lœta decent lœtos, tristes Dea cælua Catones.*
C. *Hem prædâ! hem prædam! date retia, et oci9 hamos.*

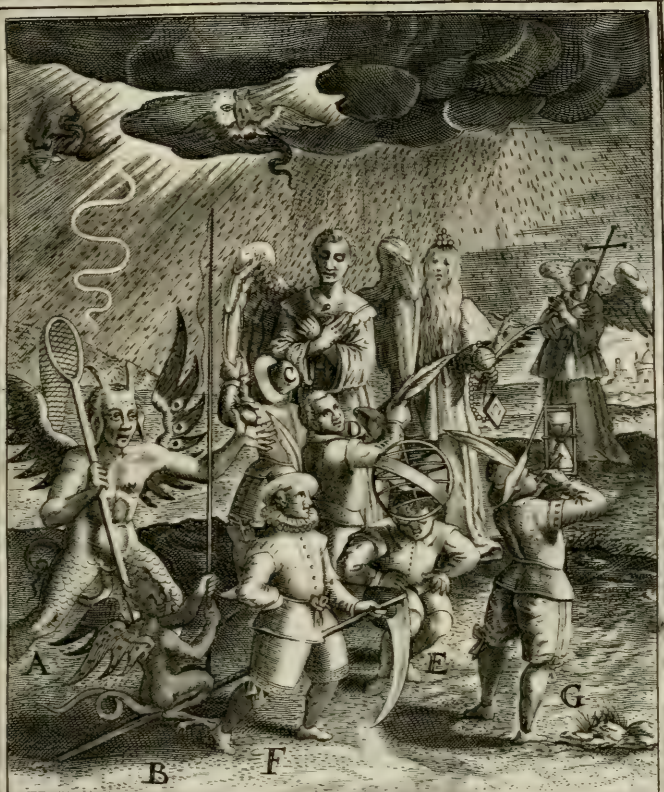

A. Effluat in risum TEMPVS: quid rectius istam
Ætatem deceat, quàm ludere, quamque iocari?
B. Dion ver molle sinit, rapiat sua quemq; voluptas.
C. Vnam de multis mihi sit fas vellere pennam
Gestamen capiti. D. Non pluma hac aptior vlla.
E. Hem, quæ sphæra! polo subdam caput. En nouus Atlas.
F. Ast ego subsiliens equitabo in arundine longa.
G. Quàm pellucidulo placet hæc mihi clepsydra vitro!
A. Sic decet, et fas est: sic præsens exigit ætas.
B. Seria sint senibus, pueris ioci et ocia curæ.

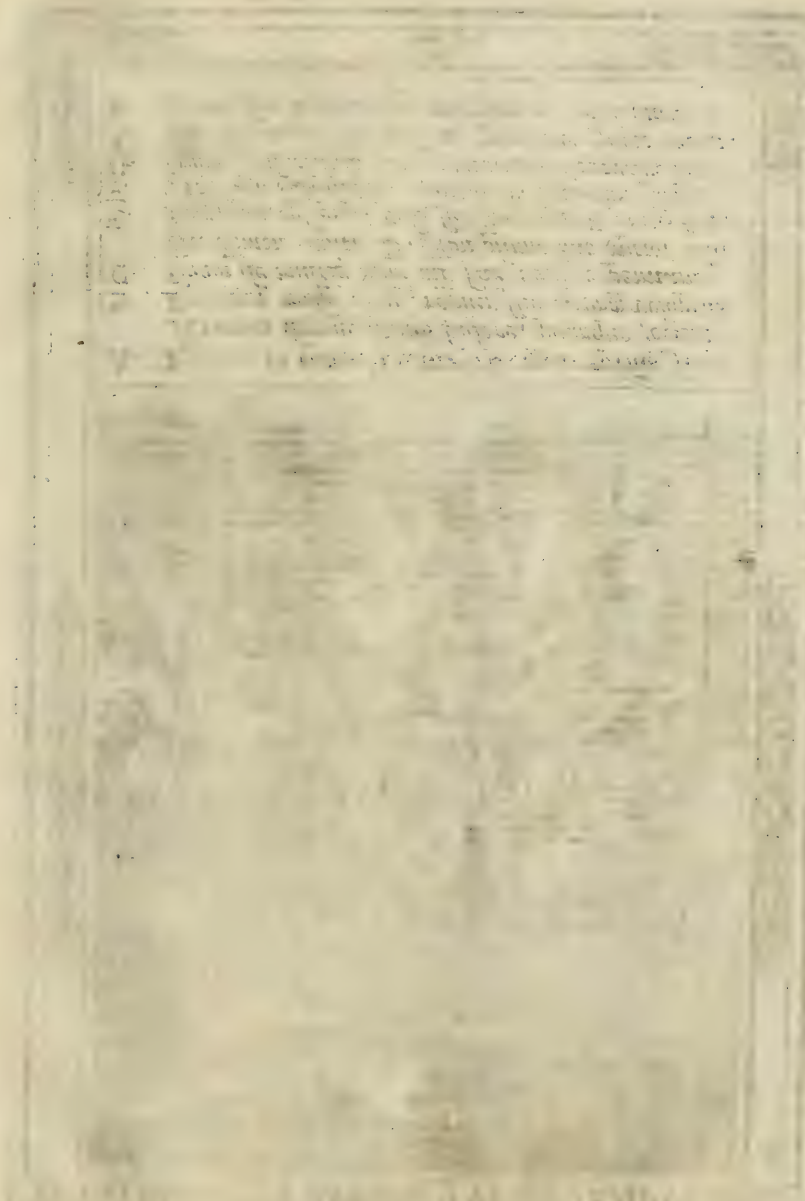

A. Hanc quoque nunc, Iuuenes, certatim inuadite Laruã;
Quandõquidem dat sponte sua sẽ OCCASIO sponsam.
B. Hũc socij; noua nascitur hic occasio risus.
C. Prõ monstrũ horrendũ! D. Quidd est, mi femina, vel mas?
E. Fronte capillitium gerit, ast glabrum occiput illi.
F. Mos pueris, sponsam Maij exornare calendis,
Reginæque instar, longa deducere pompa,
Et ramis capiti obtensis, fausta omnia Nymphæ
Acclamare nouæ: quid si pro tempore, pro re,
Hæc eadem nobis fudatur fabula. G. Belle.

A. *Vos agedum Iuuenes; iam nunc datur eſſe beatis.*
Vos sapite, atque aliis ſpretū ne temnite Numen.
B. *Si quis amor noſtri, vel ſi vos cura ſalutis*
Vlla tenet; magnam paruo poſt tempore meſſem
Proferet. C. Et rutilū ſtatuet ſuper atria Coeli.
D. *Hospes gratus ades E. Prò quàm tua lumina læti*
Adſpicimus! F. Quàm tu noſtris OCCASIo *ocellis*
Exoptata venis! G. Quàm te tardante dolemus!
H. *Cedo manum, et fidos amplectere fida clientes.*
A. *Gratus hic eſt animi candor; placet iſta voluntas.*

A. *En tibi, care, mei magnum in te pignus amoris.*
Hoc si solicitè serues, et noueris vti;
Magnus eris quondam. B. Grates ago Nympha per-
(ennes.
C. *O præstans donum, dono præstantius omni!*
D. *In prętio sint dona tibi: dem vtere nuxta*
Nummis instinctum, et Ductorum jussa tuorum.
E. *Scire volo ad quantos* OCCASIO *ducat honores.*
F. *Quàlibet ergo suo fungatur munere. G. Fazo.*
H. *Nè dubita; mens ista mea est, mens ista meorum.*
I. *Angele, sic nostris vsque insidiabere lucris?*

A. *Nunc opus est alios Terrarum imisere tractus,*
Et Iuuenes alios Moniti vos ergo valete.

B. *Quis subitæ calor iste fugæ? C. Quan si fuga tādem*
Certa tibi est; pennas saltem Dea cæca fugaces
Sistat adhuc. D. Cur tot nequidquā verba p auras
Perditis? hinc aliô, mora nulla, recedo, valete.

E. *Au fugiat? sparsos potius pro fronte capillos* (rabor mo)
Arripite. D. Ai! sine, sponte sequar vestrisq; mo-
Ædibus, ad justam donec perduxero metam.

F. *Laudo animos, nam vi cogi DEA gaudet amica.*

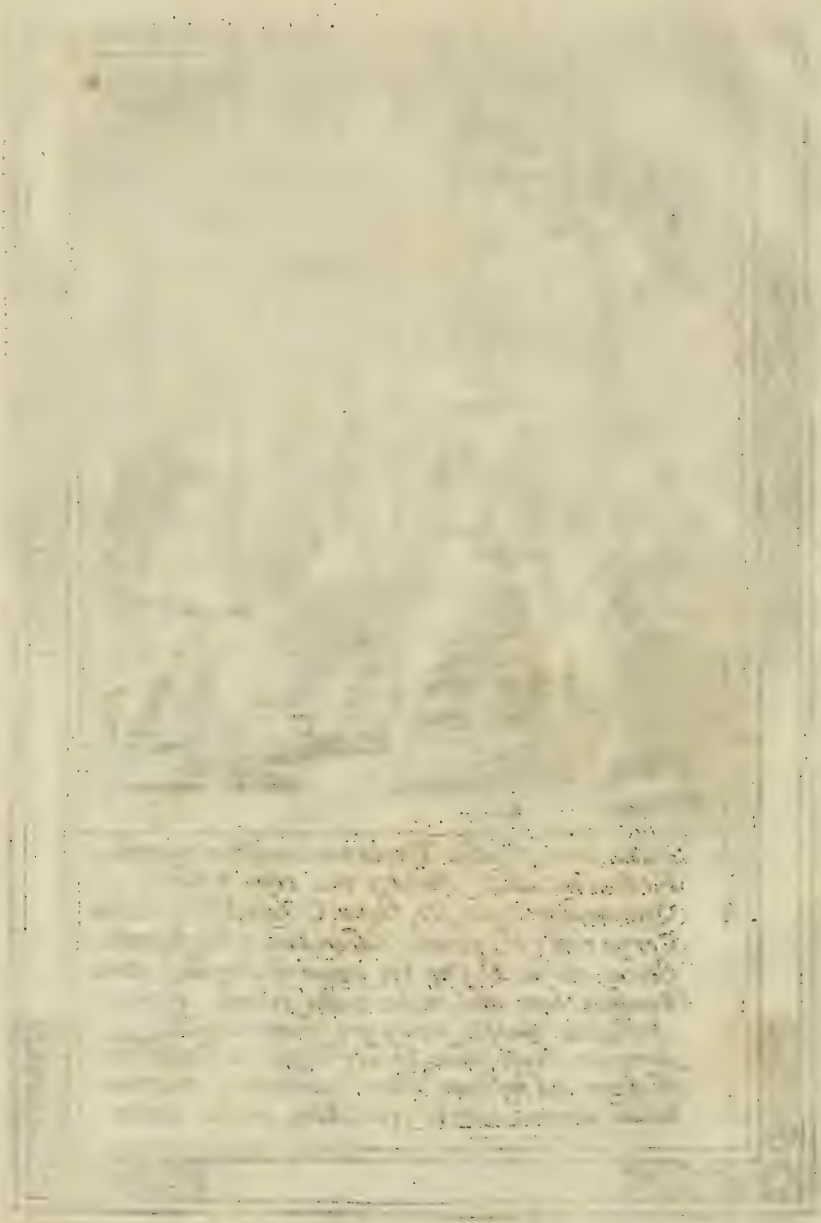

A. *Hei mihi quô* TEMPVS, *quô se gratissim⁹ hospes*
Proripuit? B. Quô blanda parens Occasio *rerum*
Tam locuples abiit. C. O si mihi Iupiter illam
Nunc statuat reducem, neglectaq⁹ tempora reddat!
D. *Vt mihi nulla breuis sine fructu diffluat hora*
E. *O mihi delapsi fiat si copia vultus!*
A. TEMPVS *ades Nobis vtinam te* OCCASIO *sistas!*
Grati eritis. B. Vos amplectemur. C. Dona placebũ
D. *O volucres Diui, pia Numina, adeste, redite.*
E. *Vos reuoco. F. Frustra. G. Remanet auersa reuerti.*

A. *Hem socij, quantum video, non omnis ademta*
Spes nobis noua præteritorum alludit imago.
B. *Sistè gradum, TEMPVS. Quò tam pernicibus alis*
Præcipitas? A. Lentesce precor, nosq; aspice presens.
B. *Ah! fugit. C. Heu! velox Occasio præterit, ora*
Detorquens aliò. D. Miseris quid denique restat?
C. *Quid vetat iniectis manibus retinere fugacem?*
D. *Ferte manus. C. En eluctata est, vestè relicta*
Prende capillitium, et proprio remorare capistro
E. *Heu! sero sapimus. F. POST est Occasio calua.*

A. *Non, vt vos fertis, post est Occasio calua:*
Ecce capillatam obtendo, gaudete, tenete. (s.
B. *Ad baratrum, ad baratrum, sic sic raptētur inerte.*
C. *O stultum puerile genus. D. Proh vana Iuuentæ*
Consilia E. O serò semper meliora sequentes!
F. *Eheu me miserum, cui ver geniale Iuuentæ*
Frugis inops abijt, Metanœaque sola remansit!
G. *Parce Deus: tam vesani nos poenitet ortus.*
Oēs. *Quàm dolet, insano sic indulsisse furori!*
A. *Iam sero sapitis: non est spes vlla salutis.*

ANGel, DIABOLO PRÆDÃ EXTORQVet ad POEnitentiam.

II.

A. *Hinc, hinc, fœda lues Erebi, fera pessima, ad Orcum:*
Non hæc tam fœtus debetur faucibus esca.
B. *Angele, fide comes, nostræque salutis amator,*
Quæso, tuere tuos deinceps hac lege clientes;
Vt, licet ad magnos posthac OCCASIO *honores*
Et TEMPVS *miseris perijt, tamen illa supersit*
Ansa patrocinio vestro, quæ rite piandis
Commissis satis esse queat: ne morte luamus
Aeterna, et nunquam liceat sperare salutem.
A. *Faxo modo faciant præmissa pericula cautos.*

A. *O pietas suprema, et inenarrabile donum*
Lætitiæ! Deus alme, tuo quot fonte redundant
Gaudia! FELICES quibus est OCCasio cordi!

B. *Tempus ijt, dum vixi* OCCASIO *spreta recessit:*
Do nunc stultitiæ poenas miseranda perennes.

C. *Hei quanti constas* OCCASIO *perdita; quanti!*

D. *Vana canis: duplicant semper lamenta dolores.*

E. *Me miseram, quantas parit hæc amentia clades*
Propterea horribiles infelix incolo flammas.

F. *Sero Phryges sapiunt: POst est OCCasio calua.*

SPECIAL 86-B
19108

BF
608
D38
1597

GETTY CENTER LIBRARY